

De Ster.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.

„Doch al ware het ook dat wij, of een Engel uit den hemel u een Evangelie verkondigde buiten hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt!..“

GAL. 1:8.

No. 16. 15 AUG.	Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1,80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1,00.	3e Jaargang 1898.
---------------------------	---	-----------------------------

REDEVOERING

door President GEORGE Q. CANNON gehouden in de Conferentie van de Utah Ring van Zion, 17 April 1898.

(Vervolg van pag. 229.)

Hoe dikwijls is het in de geschiedenis van het volk gebeurd, dat degenen die geloof hadden, nadat zij het Evangelie in hun geboorteland aangenomen hadden, en die geloofden dat God eenen weg voor hen zou openen en die gewillig waren om op Hem tot in het uiterste te vertrouwen, op deze wijze in staat gesteld waren om naar het land te trekken, hetwelk God bestemd had tot eene vergaderingsplaats voor zijn volk? Velen in deze vergadering tegenwoordig, zouden, indien zij opgeroepen werden, ongetwijfeld kunnen vertellen, hoe wonderbaar God voor hen den weg in dit opzicht geopend heeft.

De Ouderlingen die als zendelingen uitgezonden zijn, hebben ook de gelegenheid om de juistheid van dit beginsel te bewijzen, en zij kunnen van de macht Gods getuigen die met hen geweest is, omdat zij vast besloten waren, datgene te doen, waartoe God hen geroepen had. Ik zoude vele gevallen uit mijne eigene ondervinding kunnen aanhalen, waar men mij gezegd heeft dat het te vergeefs was, indien ik zoude trachten een zeker ding te doen, en toch door vast besloten te zijn en onwankelbaar geloof in God te hebben, ben ik in staat geweest het te volbrengen. Ik vooronderstel dat het leven van ons allen die in deze Kerk ondervinding opgedaan hebben, voornamelijk in zendingswerk, vol is van voorbeelden van dezen aard. Eene kleine gebeurtenis komt mij voor den geest. Ik had het Boek van Mormon in de Hawaische taal vertaald. Wij hadden eene pers, letters en papier gekocht, om naar de Sandwich-Eilanden gezonden te worden, en zij kwamen aan, nadat ik naar huis teruggekeerd was. Brøder Parley P. Pratt,

die in San Francisco werkzaam was, deed deze naar San Francisco opzenden, met het doel om daar een tijdschrift uit te geven. Hij vroeg aan bij het Eerste Presidentschap, dat ik terugkeeren mocht en in het uitgeven van dat tijdschrift behulpzaam zijn, en ook om de vertaling uit te geven, welke ik van het Boek van Mormon gemaakt had. Ik werd groeppen en gezonden. Te San Francisco aangekomen, vond ik dat Broeder Pratt naar huis vertrokken was. Ik reisde hem na. Hij had echter zijne maatregelen genomen om te vertrekken, en hij zeide mij, dat ik het werk moest aanvatten, en hij stelde mij aan om in California te presideeren. Welnu, ik was maar jong, en ik zag er jonger uit dan ik werkelijk was; en de Heiligen te San Francisco zeiden „Daar zal niets van komen.” Een van de voornaamste mannen zeide tot mij „Indien gij duizend dollars hebt, kunt gij hier een kantoor openen.” Zij zeiden alles wat zij konden om mij te ontmoedigen. Ik zeide „De Heer heeft mij hier gezonden; ik zal hier een tijdschrift uitgeven; ik zal het Boek van Mormon hier uitgeven.” Het is niet noodig dat ik u in bijzonderheden wederom vertel, hoe de Heer den weg geopend heeft. Gedurende vele weken leefden wij op brood en water. Kort daarna, toen ik een kantoor geopend had en met het uitgeven van het boek begonnen was, vroegen mij de ambtenaren van de vertakking en van de Conferentie, of ik niet eene vergadering wilde bijwonen, die zij wilden houden. Ik dacht dat zij, ziende hoe behoeftig wij waren (ik zelf en de twee Ouderlingen die bij mij waren en mijne vrouw), iets wilden doen om ons te helpen; maar in plaats van dat, maakten zij mij bekend dat zij voor geene schuld, die ik mocht maken, zouden borg staan. Zij zagen dat ik vooruitging, en zij wilden niet, dat ik mijzelf met de meening zoude bedriegen, dat ik mij op hen kon beroepen en verwachten zoude, dat zij sommige schulden zouden betalen, die ik mocht maken. Gij kunt u voorstellen, welke uitwerking dit op u zoude hebben. Het werkte zeer op mijn gemoed, en ik profeteerde tot hen — want ik had den geest der profetie — en zeide tot hen, uit mijnen weg te gaan en mijn werk niet te beletten. Zij raadden mij aan, het kantoor te sluiten. Ik zeide tot hen: „Ik ben hierheen gezonden om een werk te verrichten, en met Gods hulp zal ik het doen; en indien gij daarin niet wilt helpen, zoo zal de Heer anderen verwekken die het zullen doen.” En dit heeft Hij ook gedaan. In een zeer korten tijd was ik in staat om President Young bijna twee duizend dollars tienden te zenden. Duizenden dollars werden mij aangeboden om mij in mijn werk te helpen. Ik maakte van het aanbod geen gebruik, omdat ik wist, dat, indien ik het deed, ik voor eenen tijd niet in staat zoude zijn het terug te betalen. Doch ik heb het Boek van Mormon uitgegeven, en zond 2500 Exemplaren naar de Sandwich-Eilanden; en ik heb een tijdschrift uitgegeven, totdat de Buchanan oorlog ons verhinderd heeft.

Ongetwijfeld hebben vele Ouderlingen dergelijke ondervindingen opgedaan, waar, toen zij zich voornamen dat het de wil van God was,

dat zekere dingen zouden gedaan worden, en zij met al hunne macht aan het werk gingen om het te volbrengen, de Heer den weg voor hen geopend en hunnen arbeid gezegend heeft.

Zooals ik gezegd heb, is dit beginsel in praktijk gebracht in het oprichten van dezen Utah Ring Tabernakel. Er was een besluit genomen door het Presidentschap van dezen Ring, dat zij dezen Tabernakel zouden voltooiën, en het besluit en het geloof dat zij toonden, hebben de gevolgen gehad, waarvan wij heden getuigen zijn. Zoo is het in alles wat aan deze Kerk verbonden is. Mannen betalen hunne tienden, en wanneer zij dit in geloof doen, zegent God die tienden; wanneer zij tot het werk Gods bijdragen, zoo zegent Hij die gaven, en Hij geeft hun voordeelen op wegen, die voor hen onzichtbaar zijn; doch zij zien de gevolgen.

God verlangt dat wij een volk zouden zijn, dat geloof in Hem heeft, en dat niet geregeerd wordt door de gevoelens, welke onze vaders bezielde hebben, die naar het oog oordeelden en dachten, dat niets volbracht kon worden dan in een natuurlijken weg, zooals zij gewoon waren geweest. De Heer heeft voor, Zijn volk van deze meeniugen te bevrijden, indien het naar Hem wil hooren en in Zijne beloften gelooven. Hij heeft alle macht in den Hemel en op aarde; en zooals Nephi eens zeide: „Indien Hij mij zoude gebieden tot dit water te zeggen, wordt aarde, zoo zoude het aarde worden.” Er is niets onmogelijk bij God. Indien wij dit beginsel willen leeren verstaan, zal Hij voortdurend den weg voor ons openen; Hij zal ons de dingen duidelijk maken, en ons de middelen geven, waardoor wij alles kunnen volbrengen, wat Hij van ons verlangt, hoe onmogelijk het ook voor ons moge schijnen op natuurlijke wijze. Ik wensch dat gij dit beginsel kunt zien en verstaan, hetwelk de Heer tracht, ons in Zijn woord te leeren. Moroni zegt: „Geloof is datgene wat men hoopt en niet gezien heeft; spreekt het daarom niet tegen, omdat gij het niet gezien hebt.” Er is geloof noodig om dingen te doen die men niet ziet. Onze vaders hebben dit geloof niet gehad, omdat het in hunne dagen niet op aarde was. Onze vaders oordeelden naar het oog. Maar God leert ons eene nieuwe les. Hij leert ons voor dingen te hopen, welke wij niet zien, doch waaraan wij, door het beginsel van geloof, weten dat zij bestaan en mogelijk zijn. Moroni zegt ook: „En Christus heeft gezegd: Indien gij in mij gelooven zult, zoo zult gij de kracht hebben om in Mij de dingen te doen welke ook nuttig zijn.” Dit is eene heerlijke belofte, aan al degenen gemaakt, die geloof zullen hebben; en wij, als een volk, zouden dit moeten verstaan. Moroni zegt op eene andere plaats: „En nadat hij gekomen was, werd de mensch alzoo zalig door het geloof in Zijnen naam; en door het geloof worden zij zonen van God. En zoo zeker als Christus leeft, sprak hij deze woorden tot onze vaders, zeggende: Welk ding gij den Vader ook vragen zult in mijnen naam, hetwelk goed is, in geloof geloovende, dat gij het zult ontvangen, zal u geschieden.”

Het is door dit beginsel dat machtige werken gedaan zijn.

Het is door dit beginsel dat dit land bevolkt is geworden, en dat de moeilijkheden die het volk Gods omringden, overwonnen zijn. De mannen die het volk leidden, hadden geloof. President Brigham Young had onbegrensd geloof, toen hij het volk hierheen leidde; God had hem kennis aangaande deze dingen gegeven. Hij vroeg het volk, dingen te doen die onmogelijk schenen te zijn; maar Hij wist, dat indien zij geloof hadden, zij die konden doen.

Doch ik moet bekennen dat het somtijds schijnt, dat er eenigen zijn die hetzelfde geloof niet hebben, dat zij voorheen bezaten. Zij zijn niet zoo gewillig om naar de dienstknechten Gods te luisteren en hen en hunne woorden te gelooven, zooals zij dit voorheen deden. Ik heb somtijds dezen indruk verkregen, nochtans, in het algemeen is het volk toegenomen in geloof en in kennis. Er zijn echter gevallen, waar er een tegenzin bestaat om te gelooven dat de dingen, die men met het natuurlijk oog niet ziet, mogelijk zijn. Velen zoeken naar natuurlijke wegen, natuurlijke macht, en natuurlijke hulpmiddelen. Indien zij deze niet kunnen zien, schijnen zij geen geloof te hebben dat deze dingen kunnen volbracht worden. Zij moeten zien, — juist hetgeen ons gezegd wordt, dat het geloof niet doet. Het geloof is een beginsel dat gebruikt kan worden tot het bereiken van doeleinden, die het natuurlijk oog niet kan zien en welke dikwijls onmogelijk schijnen.

Broeders en zusters, het is tijd, met de ondervinding die wij als eene Kerk gehad hebben, dat wij een volk van onbegrensd geloof zouden zijn, gewillig om te gelooven dat alle dingen bij God mogelijk zijn, en dat, wanneer Hij ons iets gebiedt te doen, wij met al onze macht en met een onwankelbaar besluit zouden werken om die zaak tot stand te brengen, in overeenstemming met de wijsheid en den wil van God. De Heer verlangt dat wij zulk een volk zouden zijn. Indien wij Zion in macht en groote heerlijkheid op aarde zullen opbouwen, zoo zal het zijn door het beginsel van geloof, door ons vertrouwen op God te stellen, en naar Zijn woord te hooren, hetzelfde op de rechte wijze van die autoriteit ontvangende, welke Hij op aarde geplaatst heeft om Zijn woord aan Zijn volk te geven. Zion kan op geen andere manier opgebouwd worden. En de Heere zal ons de middelen geven en rijkdom in onzen schoot storten. Ik heb deze belofte sedert mijne jeugd gehoord. Ik heb den Profeet Jozeph hooren zeggen dat, indien dit volk zoo zoude worden, dat het naar raadgevingen wilde hooren en gehoorzaam en onbaatzuchtig zoude zijn, de Heer de rijkdommen der aarde in onzen schoot zou uitstorten. Ik weet dat nu zelf. Toen kon ik daarvan niet getuigen, want ik was slechts een jongen; maar ik weet het nu van mijzelf, door de openbaring Gods tot mij. Indien ons volk slechts wil doen wat het zou moeten doen, zooals het met het bouwen van dezen tabernakel gedaan heeft, en zooals het van tijd tot tijd doet in de verschillende werkzaamheden die aan hetzelfde opgelegd worden, — indien wij voortgaan dit te doen, zal God voortgaan ons te zegenen. Indien wij onze tienden betalen en met den Heere vrijgevig

zijn, zal Hij tegenover ons vrijgevig zijn. Denkt niet voor een oogenblik dat indien gij eenen gulden geeft, gij daardoor zooveel armer wordt. Dat is eene verkeerde meening. Ik weet dat dit de oude manier is om de dingen te beschouwen; doch het is dwaling. De menschen zullen trachten het u te bewijzen; maar ik zeg, dat het alles verkeerd is. Niemand maakt zich armer door de geboden Gods te gehoorzamen. Hetgeen hij geeft, zal God hem teruggeven, en dat overvloediger. Hij verlangt dat wij een volk zouden zijn, dat zijn vertouwen op Hem wil plaatsen en gelooven wil, dat Hij de macht bezit om Zijne woorden te vervullen en ons meer te geven, dan wij Hem kunnen geven. Ik zeg u hier de waarheid des hemels. Ik weet dat dit volk gehoorzaam moet zijn aan de dingen, die God geopenbaard heeft en aan de geboden, welke Hij gegeven heeft. Indien wij dit willen doen, zal Hij ons overvloediglijk zegenen.

(Wordt vervolgd.)

Het Manuscript van het Boek van Mormon.

Het manuscript, dat door de drukkers gebruikt werd tot het zetten van de schrift. voor de eerste uitgave van het Boek van Mormon, bleef in het bezit van David Whitmer, een van de drie getuigen. Onder den titel: „Is het manuscript van goddelijken oorsprong” verschijnt in de kolommen van de *St. Louis Republiek*, een groot dagblad, het volgende:

Een persoon die sedert vele jaren een abonent van de *Republiek* was, en te Richmond, Mo. woonde, heeft den Redacteur die voor deze afdeeling verantwoordelijk is, het volgende bericht ingezonden betreffende het oorspronkelijk manuscript van het Boek van Mormon, hetwelk toebehoorde aan den verstorven David Whitmer, een van de drie getuigen van de goddelijke echtheid van het boek:

De stad Richmond, Mo. werd den 1sten Juni 1878 door eenen verschrikkelijken wervelwind geteisterd. De woning van David Whitmer, de eigenaar van het manuscript van het Boek van Mormon, bevond zich onmiddelijk op het pad van den storm. Ofschoon het huis bijna geheel verstoord werd, bleef eene kamer van hetzelfde, welke dit kostbaar boek bevatte, geheel onbeschadigd, (dit vertrek was de verlenging van een voorportaal en was deswegen niet zoo sterk gebouwd als de overige deelen van het huis), niet één plankje van het dak was weggewaaid en niet ééne scheur kon in de bekleding van de muren waargenomen worden. Gelijk de wachttoren van de Atheners stond het daar, ongedeerd te midden van machtige puinhoopen die rondom hetzelfde opgestapeld lagen. Doch aan die kamer zelf was geen schade gedaan. Toen de burgers van de verwoeste stad met dit feit in kennis gesteld werden, benoemden zij eene commissie, die een verslag opmaakte van de wonderbare bewaring van die eenige kamer en deszelfs zoo waardige schat. Het schriftelijk verslag van de commissie is tegenwoordig in het bezit van eenen der voornaamste rechtsgeleerden der stad, waarin bovenvermelde gebeurtenissen plaats vonden.

De Straf van Adam.

Het tweede Artikel des geloofs van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen, hetwelk luidt: „Wij gelooven dat de mensch voor zijne eigene zonden gestraft zal worden en niet voor Adam's overtreding”, is de oorzaak van aanmerkelijke discussie geweest. De schriften verklaren dat de menschen volgens hunne werken geoordeeld zullen worden, doch sommigen beweren dat, dewijl zonde in de wereld kwam door Adam en door de zonde de dood, het menschdom, deelhebers zijnde aan den dood, gestraft wordt voor Adam's overtreding.

Het menschdom is onderworpen en is onderworpen geweest aan een tijdelijken dood, maar wie zal beweren dat God iedere persoon die zijn bestaan verkreeg, gestraft heeft voor de zonde van zijnen of haren voorzaat Adam? Adam werd gestraft en de wet van oorzaak en gevolg kwam in werking, wat zijne nakomelingschap betreft. God heeft ons niet persoonlijk gestraft, maar Adam's nageslacht heeft slechts het natuurlijke resultaat onderhouden, het effect of gevolg van die straf.

Om dit duidelijk te maken, zullen wij een geval aanhalen, waarmede wij allen meer of minder bekend zijn. Een rijk man, bijvoorbeeld, heeft een aantal kinderen, waarvan er één, ofschoon in het bezit van dezelfde gelegenheden en omgevingen, ongehoorzaam wordt en in slecht gezelschap komt, hetwelk voor hem het gevolg heeft dat hij met ondeugd en misdaad bevlekt wordt. De vader die zich schaamt over de handelingen van zijnen zoon, onttrekt zich van hem, zoodat hij geen aandeel verkrijgt in zijns vaders rijkdom. Na verloop van tijd neemt de verstooteling zich eene vrouw, die hem kinderen baart; laatstgenoemden zijn waarschijnlijk armoedig gekleed en hebben slechts de grootste benoodigdheden des levens, terwijl, indien hun vader oprecht en eerlijk geweest was, zij van al het noodige omringd zouden zijn. Wie zoude zeggen, dat zij door hun grootvader gestraft werden voor huns vaders zonde?

Hoe kan iemand dan instemmen met het denkbeeld, dat God hem straft voor Adams overtreding? Te straffen is pijn toe te dienen of te tuchtigen, het welk geheel verschillend is van een lijden dat het na-effect van eene misdaad is, die door iemand anders gepleegd werd. De moordenaar wordt gehangen. Zijne familie moge vreeselijk lijden, doch de wet van het land heeft hen niet gestraft voor de misdaad van hun bloedverwant.

Zoo is het met het menschelijk geslacht. Het was noodig dat de wet gebroken zoude worden, om het plan van zaligheid in werking te laten komen en ons daardoor vóór God in eenen leer-tijd te plaatsen, maar juist zoo groot als de val was, is de verlossing. De Zaligmaker kwam en heeft den kop der slang vermorseld, en door Zijne verlossing is de dood overwonnen, in zóo verre, dat het geheele menschdom deel neemt in de opstanding,

onverschillig wat hunne peroonlijke hoedanigheden zijn. Degenen echter die de beginselen gevolgd zijn, welke door onzen Verlosser geleerd werden, zouden zich verheugen in den dood, want voor hen wordt hij de ingang tot eene hoogere arbeidssfeer.

H. J. H.

Napoleon spreekt van het Karakter van Christus:

Daar het voornaamste onderwerp in studie in de Vereenigingen tot Onderlinge Ontwikkeling (Mutual Improvement Association) gedurende dit jaar het Leven van Jezus is, en Zijn karakter en leer, zal alles wat licht op dit onderwerp geeft of hetzelfde met nuttigheid onderzoekt, tot het werk van de Vereenigingen bijdragen. En ongetwijfeld zal de hoogschatting, welke andere groote karakters hebben toegedragen aan dat wonderbaar Karakter, dat bijna negentien eeuwen geleden in Palestina opstond en dat sedert dien tijd de wereld met bewondering en vereering vervuld heeft — die hoogschatting, zeggen wij, zal altijd zeer belangwekkend zijn voor diegenen, die van het leven en het karakter van Jezus eene studie maken. En van al de groote mannen, wier meeningen van het karakter van Jezus wij beschreven vinden, zullen die van Napoleon, den Keizer van Frankrijk, van het grootste belang zijn. Voornamelijk, misschien, omdat deze twee, Napoleon en Jezus, geheel en al tegenover elkander staan, zoowel wat hunnen levensloop aangaat als in hunne karakters, bedoelingen en beginselen. De een, de verwezenlijking van sterkte; de ander, van liefde. De een trachtte de menschen te beïnvloeden door hunne zelfzuchtige belangen op te werken of hun vrees in te boezemen; de ander door op hunne liefde te werken, en belangstelling in hun eeuwig geluk te toonen. De een verliet zich op de macht van het zwaard, de ander gebruikte de macht van overtuiging. De eerste richtte een koninkrijk van deze aarde op, dat geheel en alleen aardsch was; terwijl de andere het Koninkrijk der hemelen vestigde, waarin de wet der liefde de hoogste zal zijn. De koninkrijken die zij gevestigd hebben, zijn, in hunne beginselen en karakters, met elkander in tegenstelling; maar het eene is verdwenen, terwijl het andere nog bestaat; en zooals Degene, aan wien het zijn ontstaan te danken had, zal het nooit verderf zien of verval kennen. Maar zoo tegenovergesteld als deze aardsche heerscher, Napoleon, tot des hemels Koning der Koningen ook was, en in zijne beginselen en karakter niet minder verschillend van Jezus, dan in den aard van het werk dat hij volbracht — zal het belangrijk zijn te hooren wat de Oneindig Mindere van den Oneindig Grootere te zeggen heeft; en dit is wat hij zegt:

„Van het begin tot het einde is Jezus de zelfde — verheven en eenvoudig, oneindig streng en oneindig zacht. Gedurende een leven onder het oog van het volk doorgebracht, geeft Hij nooit gelegenheid om fouten te vinden. De voorzichtigheid van Zijn gedrag

dwingt onze bewondering af, vanwege de vereeniging van de kracht en zachtheid ervan. In woord zooals in daad, is Hij verlicht, redelijk en kalm. Het verhevener is eene eigenschap van de Godheid, zegt men. Welken naam zullen wij dan geven aan Dengene, in wiens karakter alles vereenigd is, wat verheven is? Ik ken de menschen, en ik zeg u, dat Jezus Christus geen mensch is. Alles in Hem doet mij verbaasd staan. Zijn geest overtreft den mijne, en Zijn wil doet mij verstommen. Vergelijking is onmogelijk tusschen Hem en eenig ander wezen in de wereld. Hij is in waarheid een eenig Wezen. Zijne gedachten en Zijne gevoelens; de waarheid die Hij verkondigt; Zijne wijze van overtuigen; alles is boven het menschenlijke en boven de natuurlijke orde van dingen verheven. Zijne geboorte en de geschiedenis van Zijn leven; de diepte Zijner leer, die alle moeilijkheden overwint en hunne volkomenste oplossing zelf is. Zijn Evangelie; de eigenaardigheid van Zijn geheimzinnig wezen; Zijne verschijning; Zijn rijk; Zijn vooruitgang door alle eeuwen en koninkrijken — dit alles is een raadsel voor mij, een ondoorgrondelijke verborgenheid. Ik zie hierin niets menschenlijks. Hoe nabij ik ook moge komen, hoe nauwkeurig ik ook moge onderzoeken, alles blijft boven mijn verstand — groot met eene grootheid die mij verplettert. Te vergeefs peins ik — alles blijft onverststaanbaar! Ik daag u, uit om nog een ander leven te noemen gelijk dat van Christus.”

Impr. Era.

De atheïst.

Hij was een atheïst. Zijn helder hoofd
Had nimmer aan een God geloofd. —
... Daar trekt zijn éénig kind naar 't verre land,
Voor 't laatst drukt hij de teergeliefde hand,
En zegt, ontroerd, op diepbewogen toon:
„Vaarwel mijn kind, God zegene u, mijn zoon!”

Wij zijn allen zaaiers. Iedere handeling, ieder woord bevat een kiem van leven. Zij groeit op, en ontmoet ons in de volgende jaren.

Ontslag en Benoeming.

Ouderling F. E. Hansen is van zijne werkzaamheden in de Amsterdamsche Afdeeling ontslagen en geroepen in de Arnheemsche Conferentie als reizend Zendingeling te werken.

Ouderling D. J. Nijveld is van zijnen arbeid in de Nederlandsche Zending eervol ontslagen om den 16en dezer per Glasgowboot te vertrekken. De boot waarop hij zich te Glasgow zal inschepen, is de *Ethiopia*. Ouderling Nijveld is eerst in de Groninger, vervolgens in de Arnheemsche Afdeeling, en ten laatste in de Rotterdamsche Conferentie werkzaam geweest.

De Ster.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

ALF. L. FARRELL, 120 Izaäk Hubertstraat, Rotterdam.

Overwinning, de Weg tot Zaligheid.

„Wilt gij in het leven ingaan, onderhoud de geboden.”
Matt. 19 : 17.

Het is beweerd geworden, dat geloof alleen in Christus als de Zaligmaker van het menschdom, den grootsten zondaar zal zalig maken, zelfs al wordt dat geloof pas verkregen aan het einde van een zondig leven. Dit is thans misschien de meest in zwang zijnde leer van de straatpredikers en van de kerken. Het beteekent, dat ons tegenwoordig leven niet bepaalt, wat ons toekomstig leven zal zijn; maar dat de „geestelijke geboorte,” die voorondersteld wordt plaats te hebben met den mensch, zijne bekeering tot Christus, hem verandert in een nieuw schepsel, over wien al zijne vroegere zonden (en sommigen beweren zelfs, zijne tegenwoordige en toekomstige zonden ook!) geene kracht zullen hebben. Zulk eene leer verklaart, dat er een geheele breuk is tusschen het tegenwoordige leven en het aanstaande leven, iets dat tegen alle analogie is. Zij beweert een gemis van die langzame ontwikkeling, of groei, welke een feit van alle ondervinding is, en het in plaats treden van een soort wonderdadige, om niet te zeggen onmogelijke gedaanteverwisseling van den zondaar. Zij beweert, dat er een gevolg kan zijn zonder eene oorzaak, en dat al de handelingen en toestanden van het heden, welke gewoonlijk voorondersteld worden de oorzaken te zijn van toekomstige handelingen en toestanden, nul, ongeldig en als geene uitwerking hebbende verklaard worden, alleen door bevel van de Almacht. Zij neemt aan dat de Schepper, in het geval van menschenlijke wezens, den loop der natuur willekeurig zal onwerpen, de verbinding tusschen oorzaken en gevolgen vernietigen, den samenhang tusschen het verleden, het heden en de toekomst verbreken, en zielen uit dezen chaos van verwarring te voorschijn brengen, die gereinigd zijn van hunne eigene zonden door de daad van God en niet door hunne eigene hervorming. Indien deze leer waar was, mochten wij wel „eten, drinken en vroolijk zijn, want morgen sterven wij”; wat wij hier doen zal, volgens deze theorie, geen verschil maken in hetgeen wij hiernamaals zullen zijn, aangezien wij alleen gelooven in den naam van Christus. Zoodanig zijn de leeringen van menschen.

Maar de geïnspireerde Apostel zegt; „Dwaalt niet, God laat zich niet bespotten. Want zoo wat de mensch zaait, dat zal hij ook maaien.” (Gal. 6 : 7.) Het is een van de best bekende feiten uit onze levensgeschiedenis, dat wij vandaag de gevolgen gevoelen

van gisteren bedreven handelingen, wij ondervinden na den slaap het gevolg van dingen vóór den slaap gedaan; wij gevoelen in hoogen ouderdom de gevolgen van de dwaasheden der jeugd; het is een der axioma's der wetenschap, dat het heden enkel de uitkomst van het verleden is, en dat wij vandaag zijn, wat ons voorafgaand leven ons heeft gemaakt; bovendien dat wij morgen zullen zijn, wat onze tegenwoordige toestand en toekomstige handelingen, van ons zullen maken. Men komt daarom tot het besluit, op de veiligste gronden van waarschijnlijkheid en analogie, dat wij na den dood de gevolgen zullen gevoelen van alle handelingen, gedurende het leven gedaan, dat wij in het toekomstig leven juist die soort persoon zullen zijn, welke onze keuze in dit leven bepaald heeft, dat wij zijn zullen. Het tegenwoordige leven is daarom alleen de inleiding tot het aanstaande leven; beter gezegd, hét is het begin van een eindeloos toekomstig leven; en het gevolg op ons zelf, van elke handeling, elk woord, elke gedachte zelfs, zal onvermijdelijk en zeker zijn „in den dag wanneer God de verborgene dingen der menschen zal oordeelen,” en wanneer Hij „elk werk in beoordeeling zal brengen”. Dat wij zullen opstaan in den morgen der opstanding in den zelfden toestand van kennis of onwetendheid, van gehoorzaamheid of ongehoorzaamheid, van zonde of reinheid, waarin wij zijn, wanneer wij dit leven verlaten, schijnt zoo zeker als eenig feit kan zijn. Laat niemand vooronderstellen, dat de goddelooze gereinigd zal worden van zijne zonde, door het bloed van Christus, indien hij zich niet bekeert en het Evangelie gehoorzaamt. „Die tot den goddelooze zegt: Gij zijt rechtvaardig, dien zullen de volkeren vervloeken, de natiën zullen hem gram zijn.” (Spreuken 24 : 24.)

„Dat u niemand verleide met ijdele woorden; want om deze dingen komt de toorn Gods over de kinderen der ongehoorzaamheid.” (Efez. 5 : 6.) In de taal van het door ons volk bemind lied :

„Doe wat is recht, de dag is aanbreekend,
Begroetend een toekomst van vrijheid en licht,
d' Eng'len daar boven zijn zwijgend achtgevend
Op elke hand'ling, die gij hier verricht.”

Indien onze toekomst niet op ons heden berustte, zouden wij alle belangstelling verliezen in het tegenwoordige, en onverschillig worden aangaande ons doen; maar wetende dat, welk goed ding de mensch ook doet, „hij zijn loon geenszins verliezen zal,” zijn wij bezielde met de hoop, dat wij, onder goddelijke hulp en leiding, onze eigene zaligheid kunnen uitwerken. Daarom, ter zijde zettende als ziekelijk en misleidend, het gewoon Christelijk begrip dat een wezen van oneindige goedheid ons zal zalig maken, zonder inspanning van onze zijde, hebben wij de zuivere en meer mannelijke leer aangenomen dat zulk eene lijdelijke zaligheid, zelfs indien zij mogelijk ware, minder genoegen en minder werkelijke waarde zoude bevatten dan eene zaligheid, die verzekerd wordt door het gebruik van onze eigene krachten en bekwaamheden, de van God

gegeven talenten, die wij geboden zijn, met ijver te gebruiken tot Hij komt. De vreugde van bewuste zelfontwikkeling, groeiende zelfbeheersching, vooruitgang, overwinning, volmaking — deze zijn de werkelijkheden, die het menschdom zalig maken en verheffen. De zaligheid wordt door overwinning verkregen — dit is het Evangelie; en dit is de eenigste filosofie die verklaart, waarom pijn, onrecht en kwaad toegelaten worden te bestaan. Zij zijn noodig voor onze ontwikkeling; moeielijkheden te overwinnen, zijn als sporten van een ladder, langs welken wij opklimmen. De veldleuwerik moge zich verbeelden, dat, ware het niet wegens de verhinderende lucht, zijne vreugdevolle vlucht sneller en hooger zoude gaan; maar het werkelijke feit is, dat de weerstandbiedende lucht den leuwerik ondersteunt, hem in staat stellende, als het ware, van de aarde tot den hemel te stijgen. En zoo met den mensch; zijne stijrgirg is geëvenredigd naar den tegenstand, dien hij overwint; daarom, „al wat gij doet, doet dat van harte... wetende dat gij van den Heere zult ontvangen.“

„Werk — en uw sluimring zal rein zijn en vreedzaam;
Werk — en gij rijdt over de baren van zorg;
Lig niet moe neder, naast treurende wilgen!

* * * * *

Rust niet tevreden in duisternis' lot;
Werk voor iets goed, zij het ook nog zoo langzaam;
Heb lief eene bloem, zij die ook nog zoo nederig.
Werk! alle arbeid is edel en heilig;
Laat groote daden uw gebed zijn tot God!”

J. H. P.

Dr. James E. Talmage's Lezingen.

Dr. James E. Talmage, wiens aankomst in Europa wij eenige weken geleden vermeld hebben, is de President van de Universiteit van Utah, te Salt Lake City, waar hij ook den zetel van Professor in de Geologie inneemt. Hij is een der bekwaamste mannen van onzen tijd en heeft de zeldzame eer, wegens zijne hooge geleerdheid, lid te zijn van de *Royal Society* (Koninklijke Vereeniging) van Edinburg. Als zoolanig maakt hij bijna jaarlijks de reis van Utah naar Engeland, om de vergaderingen van dat geleerd gezelschap bij te wonen. Dezen zomer heeft de Eerste Presidentschap van de Kerk hem opgedragen, bij gelegenheid van zijn bezoek in Engeland, eene reeks lezingen over Utah en hare bewoners in de voornaamste steden van de Britsche eilanden te houden. Met medewerking van de Presidentschap der Europeesche zending en van de zendelingen in Engeland, Schotland en Ierland werkzaam, werden de beste en grootste zalen in de voornaamste steden gehuurd en de te geven lezingen in de grootste dagbladen aangekondigd. De uitslag heeft alle verwachting overtroffen; want niettegenstaande al het vooroordeel, dat bestaat tegen alles wat van Utah of de

„Mormonen” afkomstig is, werden alle zalen gevuld en moesten in sommige gevallen honderden menschen wegens plaatsgebrek afgevozen worden. Dr. Talmage had afwisselend van 500 tot 1600 toehoorders.

Zijn aangenaam voorkomen, overtuigend spreken en uitstekend redenaarstalent boeiden de aandacht van alle aanwezigen. Dikwijls wist hij de Heiligen der laatste Dagen te prijzen en de ware karaktertrekken van het volk aan het publiek te toonen, terwijl de kunstvolle gezichten van Zion's prachtige tempels en andere fraaie gebouwen, en van Utah's machtige bergen en schoone landschappen, zooals die door eene sterke lantaarn op het witte doek geworpen werden, dienden om aan zijne woorden steeds meer leven te geven en zijnen toehoorders voor oogen te stellen, hetgeen het volk der „Mormonen” in den korten tijd van 51 jaren, die sedert hunne aankomst in Utah verlopen zijn, tot stand gebracht heeft en welk een uitverkoren land zij bewonen. Een der platen die de meeste belangstelling verwekte, was die welke „Utah's beste oogst” voorstelde, namelijk een paar honderd gezonde kleine Utah-kindertjes, allen onder drie jaren oud.

Dr. Talmage's woorden werden dikwijls toegejuicht en zoo groot was de geestdrift van de menigte, dat de naam van President Brigham Young en zijne daden toegejuicht werden, hetgeen iets buitengewoons is in de wereld, daar deze profeet gewoonlijk gelasterd en veracht wordt en men in het algemeen met vooroordeel vervuld is tegen de woorden door hem gesproken en het groote werk door hem gedaan. De menschen welke in die verschillende steden tot Dr. Talmage's lezingen toegestroomd waren, behoorden grootendeels tot de hogere standen van de maatschappij, die door de zendelingen meestal moeilijk te genaken zijn. Ongetwijfeld zijn deze lezingen het middel om de oogen van velen te openen en veel tegen het Evangelie bestaand vooroordeel weg te nemen, terwijl zij eenen man vóór de wereld geplaatst hebben, die in zichzelf een gedeelte van het beste talent en van de hoogste geleerdheid, die deze wereld oplevert, vereenigt met de eigenschappen van het Evangelie en de nederigheid van eenen dienstknecht des Heeren.

Het schijnt dat sommige vijanden van de waarheid getracht hebben, de pogingen van Dr. Talmage tegen te werken.

Er wordt verhaald, dat een persoon den naam van broeder Talmage nam voor dien van een Amerikaansch prediker, die ook tegen de Heiligen der laatste Dagen geschreven heeft. Denkende dat het die prediker was, die ook nu tegen de „Mormonen” zoude spreken, ging hij gedurende een heele week vóór de lezing zou plaats hebben, op de markt staan, de voorbijgangers uitnoodigende de lezing bij te wonen, en de waarheid aangaande „Mormonisme” te hooren; maar God zorgde, dat ook zelfs het kwade medewerkte ten goede.

Groninger Conferentie.

De drie-maandelijksche Conferentie van de Groningsche Afdeeling van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen, werd gehouden op Zondag 7 Augustus 1898, in het lokaal Poelestraat, naast het Concerthuis.

Er waren tegenwoordig President Alf. L. Farrell, de Conferentie-President H. Hand en de reizende Zendingen van de Groningsche Afdeeling.

De Conferentie werd geleid door President H. Hand en geopend ten 10 uur 's morgens, met eene korte toespraak. Daarna spraken de Zendingen J. Draaijer Jr. en K. Jongsma over de groote zegeningen die de Heiligen der laatste Dagen genieten. De onscheidbaarheid van geloof en werken, de Val van Adam en zijne gevolgen, met de Verlossing die door Jezus Christus teweeg gebracht werd en de Wedergeboorte waren onderwerpen, die besproken werden.

De namiddag vergadering werd geopend ten 3 uur. Het avondmaal werd bediend door de Ouderlingen K. Jongsma en J. Draaijer. Eerstgenoemde maakte eenige gepaste opmerkingen over deze heilige instelling en herinnerde de aanwezigen aan de groote liefde die de Heiland had, om de smartelijkste pijnen te lijden voor onze zonden, waardoor ook wij verschuldigd waren onze medenatuurgenooten lief te hebben. Ouderling H. Hand sprak toen over de noodzakelijkheid om zich geheel en al aan God over te geven, indien wij Hem wenschen te dienen en de erfenis die daaraan verbonden is, wenschen te bekomen. President Farrell stelde daarna de namen der algemeene autoriteiten der Kerk en het Presidentschap der Europeesche Zending aan de Heiligen voor, door wie zij eenstemmig ondersteund werden. De volgende Broeders werden daarop voorgesteld en ondersteund: Alf. L. Farrell, als President der Nederlandsche en Belgische Zending; H. Hand, als Conferentie-President met J. Draaijer Jr. en K. Jongsma als reizende Zendingen.

Een verslag van de grootte der Groningsche Afdeeling en van de werkzaamheden der Zendingen gedurende de afgelopen maand, eindigende 31 Juli 1898, werd toen voorgelezen: Aantal Zendingen van Zion, zeventigers, 2, van Holland, Ouderlingen 1; Lokale Priesterschap, Ouderlingen 5; Priesters 6; Leeraars 4; Diakenen 4; leden 188; totaal ambtenaren en leden, 157; kinderen onder acht jaren oud, 66; totaal aantal zielen, (uitgezonderd de Zendingen) 223; huizen bezocht met tractaten, 450; huizen bezocht door uitnoodiging, 12; Evangeliegesprekken, 102; traktaten verspreid 450; boeken verspreid, 20; vergaderingen gehouden, 25; gedoopt; 4.

President Farrell nam den overigen tijd in beslag, door te bespreken, hoe de mensch zich te gedragen heeft om terug te keeren tot in de tegenwoordigheid Gods; dat wij tot God moeten naken en Hij zal tot ons naken. Het Priesterschap moet een voorbeeld zijn, zeide spreker, gelijk Christus ons een voorbeeld

geweest is. Met goede vermaningen, om door onze werken te toonen, dat wij Christus liefhebben, daar Hij gezegd heeft, dat, indien wij Hem liefhebben, wij verschuldigd zijn Zijne geboden te bewaren, en met andere woorden van troost en opbouw, werd deze Conferentie gesloten.

Daarna werd ook de Priesterschapsvergadering gehouden, alwaar de noodige lessen gegeven werden.

K. JONGSMA, *Secr.*

Het Verdwijnen van Spanje.

Indien de Vereenigde Staten heden niet als de sterkste krijgsmacht op de aarde erkend worden, moet het zijn in plaats, waar een groot gedeelte van de rassen wonen, die met den gang der gebeurtenissen niet op de hoogte zijn. Het was een stuk van de grootste ingebeeldheid, dat eene natie, die bijna geheel op deze wijze bevolkt was, zelf geheel bankroet overal zonder krediet, en die aan de middeleeuwsche toestanden en denkwijzen bleef vasthangen, zich zoude laten in eenen oorlog wikkelen met de meest bevolkte verlichte natie der aarde, een volk dat zijne voornaamste grootheid bezit als een gevolg van het beoefenen van de beste beginselen en invloeden, kennis verbredende, en naar hare eigene duistere kelders verbannende al de invloeden, die de verdrukking van de menschelijke familie ondersteunen of aansporen. Het was des te meer vol van beteekenis, dat de oorzaak juist van dien aard was en niet om iets tijdelijks of om iets dat onlangs opgekomen is, dat de grootte Republiek den eisch zouden stellen, dat barbaarschheid zou ophouden en onmenselijke beginselen van het naast bij het onze gelegen land zouden verbannen worden, en men moet zich niet zeer verwonderen, dat de tirannen van dat land de toegevendheid zouden weigeren. Zij die hunne domme, stugge, zinnelijke natuur kennen, betuigen, dat het noodlottige ingebeeldheid was, van de hogere standen die opvoeding en ondervinding in 's werelds zaken hebben, om toe te laten, dat een bekronend ongeluk zoo kort op de hielen van eene lange reeks bestendig toenemende rampen zoude volgen. Dit hebben zij echter gedaan, en waar staan zij en het gepeupel, waarmede zij zich verbonden, heden in beschouwing van de natiën of zelfs in hunne eigene schatting?

Tot in het stof vernederd, met de asch van schrikkelijke nederlaag op haar hoofd uitgestort, zonder geld, zonder krediet, zonder vrienden, terwijl hare bezittingen niet slechts stuk op stuk, maar provincie op provincie haar ontvallen, heeft Spanje zich hierop voorbereid, en toch, zooals reeds gezegd, neemt zij eene kalme en vast besloten houding aan, die, alle dingen in overweging genomen, haar op een weinig medelijden recht geeft — de zelfde soort en graad van medelijden dat den grooten Bonaparte gegeven werd toen, zonder kroon, zonder land, zonder een volgeling, hij de broosheid van menschelijke grootheid en sterfelijke macht beschouwde, als een gevangene op het schip van den vijand op en neer stappende,

en geen andere stem hoorende, dan het geklots van de golven die tegen de zijden van zijne drijvende gevangenis aanspoelden. De slaapwandelaar van een geëindigden droom, de nachtmerrie van een vrijgemaakt koninkrijk, de man dien de schaduw der hoop in eene hinderlaag gelokt had, om ten laatste door zijnen loerenden vijand, de bestemming, verslagen te worden — wie zou het medelijden onthouden?

Indien Spanje anders ware dan zij is, zou er voor haar nog een weinig hoop zijn. Indien hare staatslieden de beste en meest verlichte mannen van 's wereld's vooruitgang en geleerdheid raadpleegde, inplaats van zich blindelings steeds te hechten aan overleveringen, die leelijk zijn van ouderdom en die voorschriften bevatten in tegenstrijd met de beste belangen van het menschedom; indien zij zich steunde op de gewone wet als een gids voor het gewone volk, en de verouderde en barbaarsche wetboeken ontkende; indien zij trachtte het verstand en de zeden van alle Spanjaarden te verbeteren, inplaats van hen te houden waar zij voor eeuwen geweest zijn, indien zij nu nog erkende, dat, door met eene uitsluitend moderne natie en geheel progressief volk te vechten, zij zulk eenen schok gekregen heeft, dat door voort te gaan zooals zij gedaan heeft, zij zich aan volkomen oplossing blootstelt, en zij het vast besluit nam om hare staatkundige beginselen geheel te veranderen in het belang van hetgeen haar volk nog overblijft, zou er rondom dit overblijfsel een gezonde groei kunnen ontstaan en in toekomstige dagen zou er iets Spaansch kunnen zijn om de aandacht en zelfs de bewondering van de wereld te trekken. Doch dit zal, om gemelde redenen, waarschijnlijk niet gedaan worden. Dat Spanje bij hare afgoden zal blijven en met dezen in de geschiedenis verdwijnen, schijnt wel zeker. *Deseret News.*

De harde dingen van het Leven.

Er is geen twijfel, dat er een zegen opgesloten is in ieder hard ding, dat God toelaat in ons leven te komen. De dingen die voor ons teleurstellingen schijnen, blijken hulpmiddelen tot edeler bekwaamheden te zijn. Een christelijk geneesheer, wiens loopbaan vol van geloof en edele bediening geweest is, geeft deze ondervinding. Hij was een arme, kreupele jongen. Eens sloeg hij eenige andere jongens gade, die aan het balspelen waren. Zij waren levendig, sterk en gezond. Toen hij dit aanzag, verbitterde zijn hart van wangunst. Een jonge man die naast hem stond, bemerkte de ontevredenheid op zijn gezicht, en zeide tot hem: „Gij wenscht in de plaats te zijn van deze jongens, niet waar?” „Ja,” was het antwoord. „Ik reken dat God hun geld, opvoeding en gezondheid gaf,” vervolgde de jonge man, om hen te helpen van eenig gewicht te zijn in de wereld. Is het nooit in u opgekomen,” vervolgde hij, na een oogenblik stil gezwegen te hebben, „dat Hij u voor dezelfde reden uw kreupel been gegeven heeft, om een man van u te maken?” De jongen gaf geen antwoord en ging

heen. Hij was boos, maar hij vergat de woorden niet. Zijn kreupel been een gave Gods! Om hem geduld, moed en volharding te leeren! Om van hem een man te maken! Hij dacht aan de woorden totdat hij hunne beteekenis verstond. Dat ontstak hoop en opgeruimdheid in hem en hij besloot zijne hindernis te overwinnen. Hij werd heldhaftig. Hij leerde spoedig, dat hetgeen van zijn kreupel been waar was, insgelijks waar was van de moeielijkheden, hindernissen en harde toestanden van zijn leven — zij waren allen Gods gaven tot hem om hem te helpen van eenig gewicht in de wereld te zijn — om van hem een man te maken.

Christian Age.

De Zending in andere Landen.

Op de Sandwich-Eilanden zijn ongeveer 6000 Heiligen der laatste Dagen. In Honolulu, de hoofdstad, wonen er 1200. Zij vergaderen in een fraai gebouw en bezitten een uitmuntend koor. De inboorlingen zijn in het algemeen goede zangers. Onder degenen die zich aan de Kerk hebben aangesloten, bevindt zich ook een aantal Chineezzen en Japaneezzen; een van dezen is als zendeling werkzaam.

De Noord-Carolina Conferentie van de Kerk in de Vereenigde Staten bezit zeven eigen Kerkgebouwen. Een van dezen is de naam „Nauvoo” gegeven, en een ander werd den 1sten Maart, President Woodruff's verjaardag, ingewijd. Het aantal Zondagscholen in die Conferentie is ongeveer vijftintig.

Gemengd Nieuws.

Ouderling Attewall Wootton is eenige dagen geleden in Engeland aangekomen. Hij is geroepen en van Zion uitgezonden om de plaats van Assistent-Redacteur van de *Millennial Star* in te nemen. Broeder Wootton is gedurende vele jaren in het Departement van Onderwijs in Utah werkzaam geweest.

Overleden.

Broeder HENDRIK JAN DIJKSTRA, van de vertakking Amsterdam is den 12en Aug. 1898 overleden. Te Nijmegen den 28sten Nov. 1848 geboren, sloot hij zich in het jaar 1887 door den doop bij de Kerk aan. Broeder DIJKSTRA stierf in het volle geloof van het Evangelie.

I N H O U D:

Redevoering door George Q. Cannon	Blz. 241	Overwinning, de Weg tot Zaligheid	Blz. 249
Het Manuscript van het Boek van Mormon	„ 242	Dr. James E. Talmage's Lezingen	„ 251
De straf van Adam	„ 246	Groninger Conferentie	„ 253
Napoleon spreekt van het Karakter van Christus	„ 247	Het Verdwijnen van Spanje	„ 254
De atheïst	„ 248	De harde dingen van het Leven	„ 255
Ontslag en Benoeming	„ 248	De Zending in andere Landen	„ 256
		Gemengd Nieuws	„ 256
		Overleden	„ 256

Uitgave van ALF. L. FARRELL, *Izwik Hubertstraat 120, Rotterdam.*
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.